

Sygn akt. VI Gz 21/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie **SO Anna Walus Rząsa**

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Anna Grzebyk

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) Sp. z o.o. w Ś.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia biegłego sądowego S. O. na postanowienie Sądu Rejonowego Sądu Gospodarczego w Rzeszowie z dnia 6 października 2014 r. sygn. akt V GC 280/14 w przedmiocie skazania biegłego na grzywnę

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że skazać biegłego S. O. na grzywnę w kwocie 500 zł (pięćset złotych) za nieusprawiedliwione opóźnienie w złożeniu opinii,

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy skazał biegłego sądowego S. O. na grzywnę w wysokości 1.000,00 zł za nieusprawiedliwione opóźnienie w złożeniu opinii.

W uzasadnieniu powyższego Sąd wskazał, iż w dniu 13 maja 2014 r. zlecił biegłemu sporządzenie opinii w jednomiesięcznym terminie. Przedmiotowy termin upłynął bezskutecznie z dniem 13 czerwca 2014 r. W dniu 23 lipca 2014 r. w związku z upływem terminu, telefonicznie wezwano biegłego do zwrotu opinii wraz z aktami. Pismem z dnia 31 lipca 2014 r. biegły zwrócił się o dostarczenie dokumentacji oraz przedłużenie terminu. Zarządzeniem z dnia 4 sierpnia 2014 r. poinformowano biegłego, że Sąd nie posiada innych dokumentów niż znajdujące się w aktach. Pismem z dnia 17 września 2014 r. biegły zwrócił się o przedłużenie terminu do wykonania opinii do końca miesiąca września. Przewodniczący zarządzeniem z dnia 6 października 2014 r. oddalił wniosek biegłego, został on bowiem złożony po upływie terminu i w związku z tym jest bezprzedmiotowy.

Sąd Rejonowy wskazał nadto, iż biegły nie złożył usprawiedliwienia odnośnie przyczyn opóźnienia. W związku z czym Sąd na podstawie art. 287 k.p.c. skazał biegłego sądowego na grzywnę w wysokości 1.000,00 zł.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez biegłego sądowego dnia 27 października 2014 r., który wniósł jednocześnie o jego uchylenie w całości.

W uzasadnieniu powyższego biegły zwrócił uwagę na okoliczność, iż w chwili gdy odbierał przedmiotowe akta informował o tym, że ma wiele zleceń, a termin wykonania opinii przekroczy termin wyznaczony przez Sąd. Wskazał, iż w międzyczasie z uwagi na wcześniej wyznaczone rozprawy, wykonywał inne opinie, dokładając starań dla jak najlepszej współpracy. W dniu 23 lipca 2014 r. wezwano go telefonicznie do zwrotu akt wraz z opinią, lecz z uwagi na brak dokumentacji uniemożliwiającej mu wykonanie opinii zgodnie ze zleceniem, pismem z dnia 31 lipca 2014 r. zwrócił się do Sądu o jej uzupełnienie i przedłużenie terminu wykonania opinii. W sierpniu otrzymał odpowiedź, że Sąd nie posiada wnioskowanej dokumentacji. W miesiącu wrześniu w związku z informacją uzyskaną od sekretarza sądowego o możliwości złożenia do Sądu wniosku o przedłużenie terminu, biegły złożył przedmiotowy wniosek dnia 17 września 2014 r. a przedmiotową prośbę uzasadnił dużą ilością zleceń. Dodał, iż wysokość grzywien nałożona na niego w ostatnim czasie, stanowi niewspółmierne obciążenie. Przedmiotowe opinie są czasochłonne, strony są roszczeniowe, a materiały zalegające w aktach sprawy niepełne dla wykonania rzetelnej i obiektywnej opinii.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 287 k.p.c. za nieusprawiedliwione niestawiennictwo, za nieuzasadnioną odmowę złożenia przyrzeczenia lub opinii albo za nieusprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii sąd skazuje biegłego na grzywnę.

Artykuł 287 k.p.c. przewidujący możliwość - w wypadkach w tym przepisie określonych - skazania biegłego na grzywnę stanowi instrument zmierzający do zapewnienia sprawności postępowania sądowego (art. 6 k.p.c.). W każdym przypadku opóźnienie złożenia opinii przez biegłego sądowego stanowi poważne uchybienie. W myśl zaś art. 6 k.p.c. sądy powinny przeciwdziałać przewlekaniu postępowania. Jednym ze środków służących do wcielania powyżej cytowanej zasady procesowej jest właśnie grzywna przewidziana między innymi w art. 287 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 22.12.1971r., II CZ 169/71, Lex nr 7041). Biegły nie powinien podejmować się zadania, którego z określonych przyczyn nie jest w stanie wykonać w terminie wynikającym z rodzaju zadania oraz obiektywnej potrzeby, a w każdym razie powinien wnioskować o przedłużenie przez sąd wyznaczonego mu terminu, jeśli uważa go za zbyt krótki do opracowania opinii (por. postanowienie SN z dnia 21 sierpnia 1967 r., I PZ 1/67, LEX nr 6207).

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji co do zasadności nałożonej na biegłego grzywny. Niewątpliwie jak wynika z dokumentów zalegających w aktach sprawy, biegły nie zawniósł o przedłużenie 1 miesięcznego terminu do wykonania opinii, w czasie biegu tego terminu, tj. do dnia 14 czerwca 2014r. Biegły w terminie tym nie informował Sądu o trudnościach związanych z jej sporządzeniem, niepełnej dokumentacji czy też dużej liczbie zleceń. Dopiero w dniu 31 lipca 2014r. (to jest ponad miesiąc po upływie wyznaczonego terminu) i to na ponaglenie sekretarza złożył pismo, w którym zwrócił się o udostępnienie dokumentacji zdjęciowej, a w dniu 17.09.2014r. o przedłużenie terminu do sporządzenia opinii. Ostatecznie opinię przedłożył Sądowi po upływie blisko 4 miesięcy od wyznaczonego terminu bez wykazania konkretnych, niezależnych od niego przyczyn opóźnienia.

Mając jednak na uwadze, iż wysokość grzywny Sąd ustala według własnego uznania, zważywszy na czasokres opóźnienia, mając również na uwadze wysokość ostatecznie przyznanego biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii (671,37 zł), a także, iż grzywna ta była pierwszą przyznaną w tej sprawie i w istocie wywołała zamierzony cel - zapewnienie właściwego toku postępowania - tj. przedłożenie opinii przez biegłego Sąd Okręgowy uznał, iż grzywna w wysokości 500 zł będzie adekwatną.

Stąd zmienił zaskarżone orzeczenie w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekając jak w sentencji.